

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Socialdemokratiets forslag til folketingsbeslutning om bevarelse af egnsteatrene er udtryk for et ønske om at løse et problem, som jeg dog må sige ikke er nyt. Jeg ved godt, at man i bemærkningerne hæfter sig meget ved de voldsomme besparelseskraft, som regeringen nu har pålagt kommunerne, men jeg vil gerne understrege, at de problemer ikke er startet, da denne regering trådte til. Jeg tror, at mange, der har interesse for dette område, vil vide, at der også for 1 år siden og for 1½ år siden var økonomiske problemer i forbindelse med egnsteatrene.

Så kan man selvfølgelig spørge: er det så rimeligt, at man nu kommer pludselig og vil løse problemerne? Men det har vi jo set før: når man ikke længere sidder med de økonomiske problemer selv, kan man bedre løse problemer. Det skal ikke afskære nogen fra at komme med gode ideer – det mener jeg bestemt ikke – men man kan nu godt undre sig en lille smule.

Så vil jeg gerne sige om det, jeg synes er problemet i egnsteaterordningen, som den fungerer i øjeblikket. Det er for mig at se to ting.

Den ene ting er, at det, man kunne kalde hjemstedskommunen, i forhold til de omkringliggende kommuner, der også nyder godt af et egnsteaters aktiviteter, har nogle temmelig høje udgifter. Af og til hører man så oven i købet fra hjemkommunens side beklagelser over, at man dårligt ser sit egnsteater, fordi det er ude og er nødt til at tjene penge alle mulige andre steder. Det er et af de problemer, som jeg synes der tegner sig i dag, altså at der er for stor en byrde for hjemkommunen i forhold til de kommuner, som har glæde af ordningen, men som slipper væsentlig billigere om ved det.

Det har jeg afholdt et møde med nogle berørte borgmestre om, og jeg vil ikke sige, at der kom en entydig konklusion på disse problemer. Vi drøftede forskellige forslag: man kunne overveje en prisdifferentiering på billetpriserne, således at hjemkommunen kunne købe forestillingerne billigere end de kommuner, der ikke afholder grundudgifterne til sådanne teatre. Man kunne også forestille sig, at man spreder begrebet egn ud til et større område og i højere grad opmuntrer

kommuner til at gå sammen om at drive disse teatre. Det mener jeg er de reelle problemer i dette forslag.

Men når man så går videre til bemærkningerne til forslaget, siger man til sig selv: ja men har du overhovedet forstået, hvad dette forslag egentlig går ud på? Og så læser man dem én gang til. For den væsentligste argumentation for dette forslag er ifølge forslagsstillerne:

»... at fire egnsteatre er blevet nedlagt pr. 1. januar 1983. Det er Rimfaxe i Roskilde og Holstebro egnsteater, Turnus i København og Ishøj egnsteater. Andre egnsteatre er i farezonen, således ventes f.eks. Dueslaget i Birkerød nedlagt ved næste årsskifte.«

Men så vil jeg gerne spørge: hvor har man disse oplysninger fra? Hvis jeg må tage disse teatre, der er nævnt ved navn, fra en ende af, kan jeg sige, at Rimfaxe ikke er blevet nedlagt, Rimfaxe spiller, Rimfaxe lever, Rimfaxe kan bl.a. klare sig ved hjælp af en temmelig pæn bevilling, man har fået fra kulturministeriet. Jeg siger ikke, at Rimfaxe kører på fuldt blus, og jeg siger heller ikke, at man ikke skal spare og holde igen, men jeg siger bare, at Rimfaxe altså eksisterer og i hvert fald ikke er blevet nedlagt pr. 1. januar 1983.

Holstebro egnsteater er gået konkurs – ja, det er rigtigt, men efter de oplysninger, jeg har fået, har det intet at gøre med de problemer, som forslagsstillerne i øvrigt skitserer i bemærkningerne. Det har været andre administrative problemer, der er opstået, jeg kender ikke disse problemer i detaljer – dem kan vi vel få undersøgt – men det har ikke noget at gøre med de voldsomme besparelseskraft, som regeringen har stillet til kommunerne.

Turnus i København lever og spiller forestillinger. De støttes som egnsteater af Albertslund kommune med et bestemt ikke ubetydeligt beløb. De støttes af det, vi, der kender disse ting, kalder Robotten, altså sammenslutningen af de rejsende børneteatre og opsøgende teatre, med et bestemt ikke ubetydeligt beløb, og de støttes af kulturministeriet med et pænt beløb. Turnus lever.

Ishøj egnsteater lever, Ishøj egnsteater har fået et pænt beløb stillet som garanti af hjemkommunen, Ishøj kommune, plus et pænt beløb fra kulturministeriet.

Hvad angår fremtidsudsigterne for teatergruppen Dueslaget i Birkerød – ja, selvfølgelig kan man påstå, at Dueslaget på et eller